

ชื่อโครงการ	: ศึกษาการปลูกพริกของเกษตรกรชุมชนตำบลเกาะทวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้จัดทำ	: นายชนมินทร์ หนูยิ้ม นางสาวพรพิมล สุขยี่น และนางสาวฐิติพร อังกิตติสวัสดิ์
ครูที่ปรึกษา	: นางสาวมนตรา ไกรนรา
โรงเรียน	: จุฬารัตนราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

ศึกษาการปลูกพริกของเกษตรกรชุมชนตำบลเกาะทวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการปลูกพริก และค้นหาแนวทางหรือการปลูกพริก ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของชุมชนตำบลเกาะทวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ในพื้นที่เพาะปลูกจริงของเกษตรกรช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2553 จำนวน 10 คน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุ 36 – 60 ปี มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับ ป. 4 – ม. 6 โดยมีฐานะพอใช้ และมีสมาชิกในครอบครัว 2 – 7 คน เกษตรกรปลูกพริกแบบผสมผสานระหว่างเกษตรอินทรีย์และเกษตรเคมี 7 คน คิดเป็น 70% ได้แก่ นายวิชัย เถาราม, นายไพรินทร์ สังข์ศรีอินทร์, นายบุญยี่น เทพศักดิ์, นางนงรัตน์ กาญจนหิรัญ, นายไพโรจน์ เพชรม่วง, นางบุปผา บุญเกียรติ และนางจารีย์ อินทร์จันทร์ ส่วนเกษตรกร 3 คน ที่เหลือคิดเป็น 30% ปลูกพริกระบบเกษตรเคมีอย่างเดียว คือ นายสุชาติ กาละ, นางสมบุญณ์ อ้อยสกุล และนางกัลยา สงศรี ซึ่งหลังจากเก็บผลผลิตเกษตรกรจะติดต่อพ่อค้าคนกลางมารับซื้อพริกและส่งขายไปยังตลาดรวมพืชผลหัวอิฐ ซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่สำคัญของจังหวัด นครศรีธรรมราช

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการปลูกพริกและข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรเริ่มปลูกตั้งแต่เดือนมกราคมแล้วจะเก็บผลผลิตได้ในช่วงเดือนพฤษภาคมไปจนกว่าจะไปจนกว่าต้นพริกตายด้วยโรคต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคแอนแทรคโนส (โรคกุ้งแห้ง) หรือถ้าพริกให้ผลผลิตต่ำ หรือราคาพริกตกต่ำลง เกษตรกรจะตัดต้นพริกทิ้ง และไถปรับปรุงดินเพื่อปลูกผักอื่นรับเทศกาลสารทจีนในช่วงเดือนสิงหาคม โดยนางนงรัตน์ กาญจนหิรัญ เป็นเกษตรกรที่ทำกำไรได้สูงสุดเป็นจำนวนเงิน 65,425 บาท/ไร่ ได้รับผลผลิตมากที่สุด 1,600 กิโลกรัม/ไร่ เป็นจำนวนเงิน 88,000 บาท/ไร่ ส่วนนายบุญยี่น เทพศักดิ์ เป็นเกษตรกรที่ทำกำไรได้น้อยที่สุดเพียง 11,145 บาท/ไร่ เพราะค่าบำรุงรักษาที่มากกว่าเกษตรกรอีกหลายคน แต่ผลผลิตที่ได้กลับน้อยทำให้เมื่อขายแล้วได้กำไรน้อยที่สุด เนื่องจากเกษตรกรเน้นการใช้สารเคมีที่มากเกินไปทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ส่วนนางบุปผา บุญเกียรติได้รับผลผลิตน้อยที่สุดเพียง 426 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากปัญหา

ดินแห้งเสียจากที่ก่อนหน้านี้เคยใช้สารเคมีเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังปลุกพริกระหว่างแถวของปาล์ม ทำให้ต้นพริกมีจำนวนน้อยจึงให้ผลผลิตน้อย และจากผลการศึกษาพบว่า โรคแอนแทรคโนสหรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่าโรคงู้งแห้งถือเป็นอุปสรรคที่ร้ายแรงต่อการปลูกพริก เพราะหากมีการระบาดแล้ว พริกของเกษตรกรจะเสียหายทั้งหมด จึงสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรควรที่จะใช้ปุ๋ยร่วมกันทั้งสองชนิด คือ ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเพิ่มจุลินทรีย์และธาตุอาหารให้กับดิน ควบคู่กับปุ๋ยเคมีเพื่อเสริมธาตุอาหารที่ขาดให้สมบูรณ์อีกทั้งช่วยในการเพิ่มผลผลิต ทั้งนี้เกษตรกรต้องรู้จักใช้ในปริมาณที่เหมาะสมจึงจะคุ้มค่ากับการลงทุนและไม่ทำให้ดินและสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมซึ่งจะเป็นปัญหาที่จะตามมา